

stilles objektivt og nøgternt, som den virkelig er.

Forholdet stiller sig paa lignende Maade med Hensyn til de indirekte Skatter. Det er rigtigt, at det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) paa et tidligere Tidspunkt har lyst efter Luksuskatterne, men Resultatet er i Virkeligheden blevet det, at den Luksusbeskatning, som nu er gennemført, først blev gennemført i den ellefte Time, efter at Pengene var holdt op med at strømme saa rigeligt ind, og da Folk havde mindre Raad til at købe Luksusvarer. Efter min Mening havde det været klogere og mere retfærdigt, om man paa et tidligere Tidspunkt, den Gang Folk havde Evne til at købe Luksusvarer, havde taget disse med ind under Beskatningen. Man kunde da have fordelt det paa en lidt lempeligere Maade, end det er sket ved den voldsomme Beskatning, som i Øjeblikket falder paa adskillige af de Ting, der her blev inddraget under Beskatning. Realiteten er, at de fleste af de indirekte Skatter, der her er foreslaaede, er en Beskatning af Beholdninger, og den vil, hvis Importen vedblivende ikke kommer i Gang, for en væsentlig Del falde bort af sig selv. Med Hensyn til Skatter i Almindelighed vil jeg sige som et Udtryk for Venstres Standpunkt, at det netop er ved den direkte Beskatning — og Venstre har altid, som jeg har paavist, været paa Vagt imod, at denne skulde ramme Smaafolk haardt — man kan regulere Forholdet saaledes, at de smaa i Samfundet ikke kommer til at betale for meget, thi de rammes haardt ved Forbrugsskatterne. Det undrer mig derfor noget, at man, hver Gang der har været Tale om Forhøjelse af direkte Skatter, har villet begynde saa langt nede.

Det kan godt være, at adskillige vil sige, at det, jeg her har nævnt, ogsaa er Valgfæsk, men jeg vil gøre opmærksom paa, at der er den Forskel, at jeg har nøjedes med objektivt og nøgternt at trække Kendsgerningerne frem i Stedet for at møde med Fraser som den, der stod i „Social-Demokraten“ om dem, der var Krigens og Dyrtidens Venner og Krigens og Dyrtidens Fjender. Man var klar over, hvor Socialdemokraterne vilde anbringe sig selv, og hvor de vilde anbringe os andre. Men vi har en Forpligtelse til herinde fra at fremstille Billedet, som det i Virkeligheden er, og derefter overlade til Vælgerne at fælde deres Dom. Jeg gaar frejdig ud i Landet og møder det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) og det

ærede Medlem fra Odense (Marott), og de Herrer skal se, at den Valgkamp, vi skal føre, bliver ikke saa lystig for de to ærede Medlemmer, naar Kendsgerningernes Billeder bliver rullet op for dem. Vi kan med god Samvittighed vise Vælgerne vort Arbejde, og det er netop det, Vælgerne skal fælde Dom over, baade det Arbejde, vi har gjort i den forløbne Tid, og det, vi agter at gøre i Fremtiden.

Maa jeg saa til Slutning sige til det ærede Medlem fra Præstø (E. Rasmussen), at jeg i Aftes blev noget forbavset, da han udtalte sin uforbeholdne Glæde over, at den højtærede Landbrugsminister paa ny havde fremlagt Forslag til en Fæstelov og Forslag til Lov om Brug af Huse paa Landet. Uden nærmere at komme ind paa dette Forhold, hvad jeg forbeholder mig at gøre, naar disse Lovforslag kommer til Behandling, maa jeg dog have Tilladelse til at sige, at naar det ærede Medlems Glæde forbavser mig, er det netop, fordi det er det ærede Medlems Parti, som bærer Skylden for, at disse Love ikke er gennemførte. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at det Udvalg, som har arbejdet, har gjort et godt Arbejde. Ja, det var naaet til en Overenskomst, og denne Overenskomst var tiltraadt ikke alene af Venstre, men ogsaa af Socialdemokraterne, men den strandede paa de Radikales Modstand. Naar det altsaa er hans eget Parti, der har forhindret, at denne Lov blev gennemført, undrer det ærede Medlems Udtalelse mig. Men jeg skal maaske søge Forklaringen deri, at det radikale Parti paa dette Omraade har omvendt sig, og hvis det er Tilfældet, ja, saa glæder jeg mig sammen med det ærede Medlem over, at Lovforslagene paa ny er forelagte, for saa er der Haab om, at vi kan gennemføre dem i denne Vintersamling til Glæde for de Mennesker, der særlig ønsker disse Lovforslag fremmet.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Frederiksen: Det ærede Medlem, der nu talte, fremsatte en Paastand, der overraskede mig, baade fordi den var ny, og fordi den var urigtig. Han paastod, at en af Grundene til, at Godsejerne har haft saa god Fortjeneste under Krigens, var, at vi i 1914 satte saa lav Maksimalpris paa Rug. Nej, det ærede Medlem maa søge Grunden til den gode Fortjeneste, danske